

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו
מימרא																
חומר בשור מבבור, חומר בבור מבשור:	ת"ר:															טו
חומר בשור מבבור, שהשור משלם את הכופר, וחייב בשלשים של עבד, נגמר דינו אסור בהנאה, ודרכו לילך ולהזיק, מה שאין כן בבור																טז
חומר בבור מבשור, שהבור תחילת עשייתו לנזק, ומועד מתחילתו, מה שאין כן בשור.																טז
חומר בשור מבאש, חומר באש מבשור:																יז
חומר בשור מבאש, שהשור משלם כופר, וחייב בשלשים של עבד, נגמר דינו אסור בהנאה, מסרו לחרש שוטה וקטן - חייב, מה שאין כן באש																יז
חומר באש מבשור, שהאש מועדת מתחילתה, מה שאין כן בשור.																יז
חומר באש מבבור, וחומר בבור מבאש:																יז
חומר בבור מבאש, שתחילת עשייתו לנזק, מסרו לחרש שוטה וקטן - חייב, משא"כ באש																יז
חומר באש מבבור, שהאש דרכה לילך ולהזיק, ומועד לאכול בין דבר הראוי לה ובין דבר שאינו ראוי לה, מה שאין כן בבור.																יז
וליתני: חומר בשור מבבור, שהשור חייב בו את הכלים, מה שאין כן בבור																יז
הא מני? רבי יהודה היא																יז
דמחייב על נזקי כלים בבור.	[רבי יהודה]															יז
אי רבי יהודה																יז
חומר באש מבבור, שהאש דרכה לילך ולהזיק, ומועד לאכול בין דבר הראוי לה ובין דבר שאינו ראוי לה, מה שאין כן בבור	אימא סיפא:															יז
דבר הראוי לה מאי ניהו? עצים, דבר שאין ראוי לה מאי ניהו? כלים, מה שאין כן בבור																יז
אי ר' יהודה, הא אמרת: מחייב היה ר' יהודה על נזקי כלים בבור																יז
אלא, לעולם רבנן היא, ותנא ושייר.																יז
מאי שייר דהאי שייר?																יז
שייר טמון.																יז
איבעית אימא: לעולם ר' יהודה, ודבר שאין ראוי לה לאו לאתויי כלים, אלא לאתויי ליחכה נירו וסכסכה אבניו.																יז
ליתני: חומר בשור מבבור, שהשור חייב בו שור פסולי המוקדשין, מה שאין כן בבור אי אמרת בשלמא רבנן היא, אידי דשייר הך שייר נמי הך, אלא אי אמרת ר' יהודה, מאי שייר דהאי שייר?	מתקיף לה רב אשי:															יז
שייר דש בנירו.																יז
אי משום דש בנירו לאו שיורא הוא																יז
שכן דרכו לילך ולהזיק.	דהתנא:															יז
הכשרתי במקצת נזק.																יז
הכשרתי מקצת נזק - חבתי בתשלומי נזק כהכשר כל נזק, כיצד? החופר בור תשעה, ובא אחר והשלימו לעשרה - האחרון חייב.	תנו רבנן:															יז
ודלא כרבי																יז
החופר בור תשעה, ובא אחר והשלימו לעשרה - אחרון חייב	דתניא: [ת"ק]															יז
אחר אחרון למיתה, אחר שניהם לנזקין.	רבי:															יז
למיתה, ודברי הכל.	רב פפא:															יז

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא- key:</p>	
בבא קמא- ארבעה אבות		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
לימא דלא כרבנן	איכא דאמרי:		ז		י
למיתה, ודברי הכל.	רב פפא:		!		י
ותו ליכא?	מתקיף לה רבי זירא:		ז	ד	י
מסר שורו לחמשה בני אדם, ופשע בו אחד מהן והזיק - חייב	והא איכא:		ז	ד	י
היכי דמי?			!	ד	י
אילימא דבלאו איהו לא הוה מינטר			!!		י
פשיטא דאיהו קעביד			ז	!	י
אלא דבלאו איהו נמי מינטר			!!	ד	י
מאי קעביד.			ז	!	י
והא איכא: מרבה בחבילה	מתקיף לה רב ששת:		ז	ד	י
היכי דמי?			!	ד	י
אי דבלאו איהו לא אזלא			!!		י
פשיטא			ז	!	י
אלא דבלאו איהו אזלא			!!	ד	י
מאי קא עביד.			ז	!	י
והא איכא הא דתניא:	מתקיף לה רב פפא:		ז	ד	י
ה' שישבו על ספסל אחד ולא שברוהו, ובא אחד וישב עליו ושברו - האחרון חייב	[תניא]		ז	ד	י
כגון פפא בר אבא	ואמר רב פפא:		ז	ד	י
היכי דמי?			!	ד	י
אילימא דבלאו - איהו לא איתבר			!!		י
פשיטא			ז	!	י
אלא דבלאו איהו נמי איתבר			!!	ד	י
מאי קעביד.			ז	!	י
סוף סוף מתניתא איכא מתרצא?			ז	ד	י
לא צריכא, דבלאו איהו הוי מיתבר בתרי שעי, והשתא איתבר בחדא שעה, דאמרי ליה: אי לאו את, הוי ותבינן טפי פורתא וקיימין.			!	ד	י
ולימא להו: אי לאו אתון, בידי לא הוה מיתבר			ז	ד	י
לא צריכא, דבהדי דסמיך בהו תבר.			!	ד	י
פשיטא			ז		י
מהו דתימא כחו לאו כגופו דמי, קמ"ל דכחו כגופו דמי, דכל היכא דגופו תבר, כחו נמי תבר.			!	ד	י
ותו ליכא?			ז		י

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>						
בבא קמא- ארבעה אבות		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ				
מימרא								
הכוהו עשרה בני אדם בעשר מקלות, בין בבת אחת בין בזה אחר זה, ומת - כולן פטורין	והא איכא הא דתניא: [ת"ק]	◆	■	ז	◇	י		
בזה אחר זה - האחרון חייב, מפני שקירב את מיתתו	רבי יהודה בן בתירא:	◆	■	ז	◇	י		
בקטלא לא קמיירי.				!	◇	י		
ואיבעית אימא: בפלוגתא לא קמיירי.				!	◇	י		
ולא? והא אוקימנן דלא כרב?				ז		י		
דלא כר' וכרבנן מוקמינן, כר' יהודה בן בתירא ולא כרבנן לא מוקמינן.				!	◇	י		
חבתי בתשלומי נזקו.					■	י		
חבתי בנזקו לא קתני אלא בתשלומי נזקו					■	י		
תנינא להא דתנו רבנן:					■	י		
תשלומי נזק - מלמד, שהבעלים מטפלין בנבילה.	[תנו רבנן]			■	■	◇	י	
מנא הני מילי?				^		י		
דאמר קרא: (ויקרא כ"ד) מכה נפש בהמה ישלמנה, אל תקרי ישלמנה אלא ישלימנה.	רבי אמר:			!	◇	י		
מהכא: (שמות כ"ב) אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם, עד טרפה ישלם, טרפה עצמה לא ישלם.	רב כהנא:			!	◇	י		
מהכא: (שמות כ"א) והמת יהיה לו, לניזק.	חזקיה:			!	◇	י		
והמת יהיה לו, לניזק	וכן תנא דבי חזקיה:			!		י		
אתה אומר: לניזק, או אינו אלא למזיק?				ז		י		
אמרת? לא כך היה.				!		י		
מאי לא כך היה?				ז		י		
אי ס"ד נבילה דמזיק הויא, ליכתוב רחמנא שור תחת השור ולישתוק, והמת יהיה לו למה לי? ש"מ, לניזק.	אביי:			!	◇	י		
וצריכא דאי כתב רחמנא מכה בהמה ישלמנה, משום דלא שכיחא, אבל טרפה דשכיחא - אימא לא, צריכא ואי אשמועינן טרפה, משום דממילא, אבל מכה בהמה דבידים - אימא לא ואי אשמועינן הני תרתי, הא משום דלא שכיחא והא משום דממילא, אבל והמת יהיה לו דשכיחא ובידים - אימא לא ואי אשמועינן המת יהיה לו, משום דממונא קא מזיק, אבל הכא דבגופא מזיק - אימא לא, צריכא.				■	◇	י		
אלא טעמא דכתב רחמנא והמת יהיה לו, הא לאו הכי, הוה אימנא נבילה דמזיק הויא, השתא אי אית ליה לדידיה כמה טריפות יהיב ליה	רב כהנא לרב:			ז	◇	י		
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף ואפילו סובין	דאמר מר:			■	ז	◇	י	
דידיה מבעיא?				ז		י		
לא נצרכא, אלא לפחת נבילה.				!	◇	י		
לימא, פחת נבילה תנאי היא					ז	◇	י	
אם טרף יטרף יביאהו עד - יביא עדים שנטרפה באונס ופטור	דתניא: [ת"ק]			◆	■	ז	◇	י
יביא עדודה לב"ד	אבא שאול:			◆	■	ז	◇	י
מאי לאו בהא קמיפלגי					ז		י	
פחת נבילה דניזק הוי	דמר סבר: [אבא שאול]			◆	■	ז	◇	י

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review ◇ insertion of an earlier segment < story-מעשה O</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא ˆ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■</p>	<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>																											
בבא קמא-ארבעה אבות	מאן דאמר																												
מימרא																													
דמוק הו	ומר סבר: [ת"ק]									ˆ																			
לא, דכ"ע דניזק, והכא בטורח נבילה קמיפלגי												!		◇															
מניין שעל בעל הבור להעלות שור מבורו? ת"ל: (שמות כ"א) כסף ישיב לבעליו והמת.	והתניא, אחרים												■		◇														
האי טורח נבילה ה"ד?	אביי לרבא:														◇														
אילמא דבבירא שויה זוזא ואגודא שויה ארבע															!	^													
כי טרח בדנפשיה טרח														ˆ															
לא צריכא, דבבירא שויה זוזא ואגודא נמי שויה זוזא.	א"ל: [רבא]															!	◇												
ומי איכא כה"ג?																	ˆ												
אין, דהא אמרי אינשי: כשורא במתא בזוזא, כשורא בדברא בזוזא.																	!												
אין שמין לא לגנב ולא לגזולן אלא לנוקין	שמואל: [מנהג דיינים - (רש"י)]																■	◇											
אף לשואל, ואבא מודה לי.	ואני אומר: [שמואל]																	■	◇										
ה"ק: אף לשואל שמין ואבא מודה לי, או דלמא ה"ק: ואני אומר אף לשואל אין שמין ואבא מודה לי?	איבעיא להו:																		^	◇									
דההוא גברא דשאל נרגא מחבריה, תברא, אתא לקמיה דרב,	ת"ש:																			! O									
זיל שלים ליה נרגא מעליא	א"ל: [רב]																			! ■	◇								
ש"מ: אין שמין.																					!	◇							
אדרבה																					ˆ								
דינא הכי?	מדאמרי ליה רב כהנא ורב אסי לרב:																					ˆ	ˆ	◇					
ושתיק	[רב]																					■	ˆ	◇					
ש"מ: שמין.																								ˆ					
שמין לגנב ולגזולן	איתמר, אמר עולא א"ר אלעזר:																							ˆ	■	◇			
אין שמין.	רב פפי:																							ˆ	■	◇			
והלכתא: אין שמין לא לגנב ולא לגזולן, אבל לשואל שמין, כדרב כהנא ורב אסי.																									■	◇			
שליא שיצתה מקצתה ביום ראשון ומקצתה ביום שני - מונין לה מן הראשון.	ואמר עולא א"ר אלעזר:																									■	◇		
מה דעתך? לחומרא, חומרא דאתי לידי קולא הוא, דקא מטהרת לה מראשון	א"ל רבא:																								ˆ				
לחוש חוששת, מימנא לא ממניא אלא לשני.	אלא אמר רבא:																								■	◇			
מאי קמ"ל? דאין מקצת שליא בלא ולד																										ˆ			
שליא שיצתה מקצתה אסורה באכילה, סימן ולד באשה, סימן ולד בבהמה	תנינא:																									ˆ			
אי ממתני', הוה אמינא דיש מקצת שליא בלא ולד, וגזירה מקצתה אטו כולה, קמ"ל.																											!		
בכור שנטרף בתוך ל' יום - אין פודין אותו.	ואמר עולא א"ר אלעזר:																											■	◇
מתוך שנאמר: (במדבר י"ח) פדה תפדה, יכול אפי' נטרף בתוך ל' יום? ת"ל: אך - חלק.	וכן תני רמי בר חמא:																											■	

<p>disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת story-מעשה</p>		<p>statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה</p>			
<p>בבא קמא-ארבעה אבות</p>		<p>מאי דאמר</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>	
<p>מימרא</p>		<p>מאי דאמר</p>			
במהמה גסה נקנית במשיכה.	ואמר עולא א"ר אלעזר:		◊		יא:
במסירה	והא אנן תנן:	◊			יא:
הוא דאמר כי האי תנא		!			יא:
זו וזו במשיכה	דתניא, וחכמים:	◊	!	◊	יא:
זו וזו בהגבהה.	רבי שמעון:	◊	!	◊	יא:
האחיז שחלקו - מה שעליהן שמין, ומה שעל בניהן ובנותיהן אין שמין.	ואמר עולא א"ר אלעזר:		◊		יא:
פעמים אף מה שעליהן אין שמין, משכחת לה בגדול אחי, דניחא להו דלשתמעון מיליה.	רב פפא:		◊		יא:
שומר שמסר לשומר - פטור ולא מיבעיא שומר חנם שמסר לשומר שטר, דעלווי עלייה לשמירתו, אלא אפילו שומר שטר שמסר לשומר חנם, דהשתא גרועי גרועיה לשמירתו - נמי פטור, שהרי מסר לבן דעת.	ואמר עולא א"ר אלעזר:	◊	◊	◊	יא:
שומר שמסר לשומר - חייב ולא מיבעיא שומר שטר שמסר לשומר חנם, דגרועי גרועיה לשמירתו, אלא אפילו שומר חנם שמסר לשומר שטר - חייב, דאמר ליה: את מהימנת לי בשבועה, האי לא מהימן לי בשבועה.	רבא:	◊	◊	◊	יא:
הלכתא: גובין מן העבדים.	ואמר עולא א"ר אלעזר:		◊		יא:
אמר רבי אלעזר אפי' מיתמי?	ר"נ לעולא:		◊		יא:
לא, מיניה.	[רבי אלעזר]		!		יא:
מיניה, אפי' מגלימא דעל כתפיה			◊		יא:
הכא במאי עסקינן - שעשאו אפותיקי כדבא			!	◊	יא:
עשה עבדו אפותיקי ומכרו - בעל חוב גובה הימנו, שורו אפותיקי ומכרו - אין ב"ח גובה הימנו, מ"ט? הא אית ליה קלא, והא לית ליה קלא.	דאמר רבא:	◊	!	◊	יא:
הכי אמר רבי אלעזר: אפי' מיתמי.	לבתר דנפק, אמר להו עולא:		◊		יב:
אשתמטין עולא.	רב נחמן:		◊		יב:
הוה עובדא בנהרדעא, ואגבו דייני דנהרדעא. הוה עובדא בפומבדיתא, ואגביה רב חנא בר ביזנא.			◊		יב:
זילו אהדרו, ואי לא - מגבינן לכו לאפדניכו.	אמר להו ר"נ:		◊		יב:
הא עולא, הא רבי אלעזר, הא דייני דנהרדעא, והא רב חנא בר ביזנא, מר כמאן סבירא ליה?	רבא לר"נ:		◊		יב:
אנא מתניתא ידענא	א"ל: [רב נחמן]		!	◊	יב:
פרובול חל על הקרקע, ואינו חל על העבדים מטלטלין נקנין עם הקרקע, ואינו נקנין עם העבדים.	דתני אבימי:		!	◊	יב:
לימא כתנאי:			◊	◊	יב:
מכר לו עבדים וקרקעות, החזיק בעבדים - לא קנה קרקעות, בקרקעות - לא קנה עבדים. קרקעות ומטלטלין, החזיק בקרקע - קנה מטלטלין, במטלטלין - לא קנה קרקע. עבדים ומטלטלין, החזיק בעבדים - לא קנה מטלטלין, במטלטלין - לא קנה עבדים.	[תניא]	◊	◊	◊	יב:
החזיק בעבדים - קנה מטלטלין	והתניא:	◊	◊	◊	יב:
מאי לאו בהא קמפלגי:			◊		יב:
עבדים כמקרקעי דמי	דמר סבר:	◊	◊	◊	יב:
עבדים כמטלטלין דמי	ומר סבר:	◊	◊	◊	יב:
דכ"ע - עבדים כמקרקעי דמי, והדתניא קנה - שפיר, והדתניא לא קנה - בעינן קרקע דומיא דערים מצורות ביהודה דלא נידי	רב איקא בריה דרב אמר:		!	◊	יב:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא-ארבעה אבות	מאן דאמר													
מימרא														
נכסים שאין להם אחריות נקנין עם נכסים שיש להם אחריות - בכסף, בשטר, ובחזקה	דתנן:													יב.
מנהני מילי?														יב.
דאמר קרא: (דברי הימים ב' כ"א) ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב ולמגדנות עם ערי מצורות ביהודה.	חזקיה:													יב.
דכ"ע - עבדי כמטלטלין דמי, והדתניא לא קנה - שפיר, הא דתניא קנה - בעודן עליו.	איכא דאמרי, אמר רב איקא בריה דרב אידי:													יב.
וכי עודן עליו מאי הוי? חצר מהלכת היא, וחצר מהלכת לא קנה														יב.
וכי תימא בעומד														יב.
כל שאילו מהלך לא קנה, עומד ויושב לא קנה	והא אמר רבא:													יב.
והלכתא: בכפות.														יב.
החזיק בקרקע - קנה עבדים	והתניא:													יב.
התם בעומדין בתוכה.														יב.
מכלל דהאי לא קנה - כשאין עומדין בתוכה														יב.
הניחא להך לישנא דאמר רב איקא בריה דרב אמי עבדי כמטלטלי דמי, היינו דאי עומדין בתוכה אין, אי לא - לא אלא להך לישנא דאמר עבדי כמקרקעי דמי, למה לי עומדין בתוכה?														יב.
מכר לו עשר שדות בעשר מדינות, כיון שהחזיק באחת מהן - קנה כולן	הא אמר שמואל:													יב.
ולישעמיך, להך לישנא דאמר עבדי כמטלטלין דמי, למה לי עומד בתוכה? הא קיימא לן דלא בעינן צבורין														יב.
אלא מאי אית לך למימר? שאני מטלטלי דניידי ממטלטלי דלא נידי														יב:
ה"נ שאני מקרקעי דניידי ממקרקעי דלא נידי, עבדא מקרקעי דניידי הוא, התם סדנא דארעא חד הוא.														יב:
נכסים שאין בהן מעילה וכו'.														יב:
מעילה הוא דלית בהו, הא מקדש קדשי														יב:
מאן תנא?														יב:
בקדשים קלים, ואליבא דר' יוסי הגלילי	רבי יוחנן:													יב:
ממון בעלים הוא	דאמר: [ר' יוסי הגלילי]													יב:
(ויקרא ה') ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים, שהן ממונו, דברי ר' יוסי הגלילי.	דתניא: [ר' יוסי הגלילי]													יב:
המקדש בחלקו, בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים - אינה מקודשת	והתנן:													יב:
לימא, דלא כרבי יוסי הגלילי?														יב:
אפי' תימא ר' יוסי הגלילי, כי אמר ר' יוסי הגלילי - מחיים, אבל לאחר שחיטה, אפילו רבי יוסי הגלילי מודה, דכי קא זכו - משלחן גבוה קא זכו.														יב:
ומחיים מי אמר?														יב:
בכור מוכרין אותו תם חי (ולא שחוט), ובעל מום חי ושחוט, ומקדשין בו את האשה	והתנן:													יב:
לא שנו אלא בכור בזמן הזה, דכיון דלא חזי להקרבה - אית להו לכהנים זכיה בגוייהו, אבל בזמן שבית המקדש קיים דחזי להקרבה - לא	ואמר ר"נ אמר רבה בר אבוב:													יב:
ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים, שהן ממונו, דברי ר' יוסי הגלילי	ואיתביה רבא לר"נ: [ר' יוסי הגלילי]													יב:
בבכור בחו"ל, ואליבא דר"ש	ומשני רבינא:													יב:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא	מאן דאמר													
אם באו תמימים - יקרבו	דאמר: [ר"ש]	!	?								◊	יב:		
אם באו אין, לכתחלה לא		■	?									יב:		
ואם איתא דכי א"ר יוסי הגלילי ממונו הוא - מחיים, לישני: הא רבי יוסי הגלילי, הא רבנן			?								◊	יב:		
מתנות כהונה קאמרת? שאני מתנות כהונה, דכי קא זכו - משלחן גבוה קא זכו.	אמר לך: [רבינא]	!									◊	יב:		
(ויקרא ה) ומעלה מעל בה' - לרבות קדשים קלים, שהם ממונו, דברי רבי יוסי הגלילי	גופא: [רבי יוסי הגלילי]										■	<	יג:	
לרבות את השלמים	בן עזאי:										■	◊	יג:	
לא אמר בן עזאי אלא בבכור בלבד.	אבא יוסי בן דוסתאי:										■	◊	יג:	
לרבות את השלמים.	אמר מר, בן עזאי:										■	◊	<	יג:
למעוטי מאי?											^		יג:	
אילימא למעוטי בכור											!		יג:	
השתא ומה שלמים שטעונים סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק, אמרת ממון בעלים הוא, בכור מבעיא?											?		יג:	
למעוטי מעשר	אלא אמר רבי יוחנן:										!	◊	יג:	
בבכור נאמר (במדבר י"ח) לא תפדה, ונמכר תם חי ובעל מום חי ושחוט, במעשר נאמר (ויקרא כ"ז) לא יגאל, ואינו נמכר לא חי ולא שחוט, לא תם ולא בעל מום.	כדתניא:										■	!	◊	יג:
מתני לה אסיפא	רבינא:										■	◊	יג:	
לא אמר בן עזאי אלא בבכור בלבד.	אבא יוסי בן דוסתאי:										■	◊	<	יג:
למעוטי מאי?											^		יג:	
אילימא למעוטי שלמים											!		יג:	
השתא ומה בכור שקדוש מרחם - ממונו הוא, שלמים מבעיא?											?		יג:	
למעוטי מעשר	רבי יוחנן:										!	◊	יג:	
בבכור נאמר לא תפדה, ונמכר תם חי ובעל מום חי ושחוט, במעשר נאמר לא יגאל, ואינו נמכר לא חי ולא שחוט, לא תם ולא בעל מום.	כדתניא:										■	!	◊	יג:
הא בבכור בלבד קאמר											?	◊	יג:	
קשיא.											■	◊	יג:	
מאי נכסים שאין בהן מעילה? נכסים שאין בהן דין מעילה, ומאי ניהו? דהדיוט.	רבא:										■	◊	יג:	
וליתני: דהדיוט											?		יג:	
קשיא.											■		יג:	
שלמים שהזיקו - גובה מבשרן ואינו גובה מאמוריהן.	רבי אבא:										■	◊	יג:	
פשיטא, אימורין לגבוה סלק?											?		יג:	
לא צריכא, לגובה מבשרן כנגד אימורים.											!	◊	יג:	
אליבא דמאן?											^	◊	יג:	
אי אליבא דרבנן											!		יג:	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מזמרא	מאן דאמר										
פשיטא										⚡	ג.
כי ליכא לאשתלומי מהאי לא משתלמא מהאי	הא אמרי: [רבנן]									⚡	ג.
ואי אליבא דרבי נתן										!	ג.
כי ליכא לאשתלומי מהאי משתלם מהאי	הא אמר: [רבי נתן]									⚡	ג.
אי בעית אימא: רבי נתן, איבעית אימא: רבנן.										!	ג.
איבעית אימא רבנן, ה"מ בתרי גופי, אבל בהד גופא, מצי אמר ליה: מכל היכא דבעינן משתלמא										⚡ !	ג.
איבעית אימא רבי נתן, התם הוא דאמר ליה בעל שור לבעל הבור: אנא תוראי בבירך אשכחתי, מאי דלית לי לאשתלומי מהאיך משתלמא מינד, אבל הכא מי מצי אמר: בשר אויך, אימורין לא אויך?										⚡ !	ג.
תודה שהזיקה - גובה מבשרה ואינו גובה מלחמה.	רבא:									⚡	ג:
לחם, פשיטא										⚡	ג.
סיפא אצטריך ליה:										!	ג.
ניזק אוכל בשר, ומתכפר מביא לחם.	[סיפא]									⚡ !	ג.
הא נמי פשיטא										⚡	ג.
מהו דתימא, כיון דלחם הכשירא דזבח הוא, לימא ליה: את אכלת בשר ואנא אייתי לחם? קמ"ל, דלחם חיובא דבעלים הוא.										⚡ !	ג.
נכסים שהן של בני ברית.										⚡	ג:
למעוטי מאי?										^	ג.
אי למעוטי דעובד כוכבים										⚡ !	ג.
שור של ישראל שנגח שור של עובד כוכבים - פטור	הא קתני לה לקמן:									⚡	ג.
תנא - והדר מפרש.										!	ג.
נכסים המיוחדין.										⚡	ג:
למעוטי מאי?										^	ג.
למעוטי, זה אומר שורך הזיק וזה אומר שורך הזיק.	רב יהודה:									⚡ !	ג.
היו שנים רודפין אחר אחד, זה אומר שורך הזיק וזה אומר שורך הזיק - שניהם פטורין	הא תני לקמן:									⚡	ג.
תני והדר מפרש.										!	ג.
פרט לנכסי הפקר.	במתנתא תנא:									⚡ !	ג.
ה"ד?										^	ג.
אילימא דנגח תורא דידן לתורא דהפקר										!	ג.
מאן תבע ליה?										⚡	ג.
אלא דנגח תורא דהפקר לתורא דידן										⚡ !	ג.
ליזיל וליתיה										⚡	ג.
בשקדם וזכה בו אחר.										⚡ !	ג:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-ארבעה אבות	מזמרא	מאן דאמר													
למעוטי נגח ואח"כ הקדיש, נגח ואח"כ הפקיר.	רבינא:														ג.
אפי' נגח ואח"כ הקדיש, נגח ואח"כ הפקיר - פטור, שנאמר: (שמות כ"א) והועד בבעליו והמית איש וגו', עד שתהא מיתה והעמדה בדין שוין כאחד.	תניא נמי הכי, יתר על כן אמר ר' יהודה:														ג.
וגמר הדין לא בעינן? הא השור יסקל בגמר דין הוא דכתיב															ג.
אלא אימא: עד שתהא מיתה והעמדה בדין וגמר דין שוין כאחד.															ג.
חוץ מרשות המיוחדת למזיק.															ג.
דאמר ליה: תורך ברשותי מאי בעי?															ג.
ורשות הניזק והמזיק.															ג.
חצר השותפין - חייב בה על השן ועל הרגל	רב חסדא אמר אבימי:														ג.
חוץ מרשות המיוחדת למזיק דפטור, ורשות הניזק והמזיק - כשהזיק חב המזיק	והכי קאמר:														ג.
פטור על השן ועל הרגל	ר' אלעזר														ג.
חוץ מרשות המיוחדת למזיק, ורשות הניזק והמזיק נמי פטור, וכשהזיק חב המזיק לאתווי קרן.	והכי קאמר:														ג.
הניחא לשמואל, אלא לרב דאמר:															ג.
תנא שור וכל מילי דשור	[רב]														ג.
חב המזיק לאתווי מאי?															ג.
לאתווי הא דת"ר:															ג.
כשהזיק חב המזיק - להביא שומר חנם והשואל, נושא שכר והשוכר, שהזיקה בהמה ברשותו, תם - משלם חצי נזק, ומועד - משלם נזק שלם נפרצה בלילה או שפרצוה לטמין, ויצתה והזיקה - פטור.	[ת"ר]														ג.
כשהזיק חב המזיק - להביא שומר חנם והשואל, נושא שכר והשוכר.	אמר מר:														ג.
היכי דמי?															ג.
אילימא דאזיקה תורא דמשאיל תורא דשואל															ג.
לימא ליה: אילו אזיק בעלמא בעית לשלומי את, השתא דאזיקה לתורא דידך בעינא לשלומי?															ג.
אלא דאזיקה תורא דשואל לתורא דמשאיל															ג.
לימא ליה: אילו איתזק מעלמא בעית לשלומי כוליה תורא, השתא דאזיקה תורא דידך, פלגא ניזוקא הוא דמשלמת לי?															ג.
לעולם, דאזיקה תורא דמשאיל לתורא דשואל, והכא במאי עסקינן - שקבל עליו שמירת גופו ולא קבל עליו שמירת נזקיו.															ג.
אי הכי, אימא סיפא:															ג.
נפרצה בלילה או שפרצוה לטמים, ויצתה והזיקה - פטור	[סיפא]														ג.
הא ביום - חייב, הא לא קבל עליו שמירת נזקין															ג.
אם קבל עליו שמירת נזקין - חייב, נפרצה בלילה או שפרצוה לטמים, ויצתה והזיקה - פטור.	הכי קאמר:														ג.
איני?															ג.
חצר השותפים, והפונדק - חייב בהן על השן ועל הרגל	והא תני רב יוסף:														ג.
תיובתא דרבי אלעזר															ג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ריאה-proof
---	---

בבא קמא-ארבעה אבות		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ותסברא מתניתא מי לא פליגי?	אמר לך רבי אלעזר:											◇	!
ארבעה כללות היה ר' שמעון בן אלעזר אומר בנוקין:	והתניא: [ר' שמעון בן אלעזר]											◇	!
כל שהוא רשות לניזוק ולא למזיק - חייב בכל												◇	!
דמזיק ולא לניזוק - פטור מכל												◇	!
לזה ולזה, כגון חצר השותפים והבקעה - פטור בה על השן ועל הרגל. על הנגיחה ועל הנגיפה ועל הנשיכה ועל הרביצה ועל הבעיטה, תם - משלם חצי נזק, מועד - משלם נזק שלם												◇	!
לא לזה ולא לזה, כגון חצר שאינו של שניהם - חייב בו על השן ועל הרגל, על הנגיחה ועל הנשיכה ועל הנגיפה ועל הרביצה ועל הבעיטה, תם - משלם חצי נזק, מועד - משלם נזק שלם												◇	!
חצר השותפין והבקעה - פטור בה על השן ועל הרגל	קתני מיהת:											◇	!
קשיא אהדד?												◇	?
כי תניא ההיא - בחצר מיוחדת לזה ולזה בין לפירות בין לשוורים, ההיא דרב יוסף - בחצר מיוחדת לפירות ואינה מיוחדת לשוורים, דלגבי שן הויא לה חצר הניזוק.												◇	!
דיקא נמי, דקתני הכא דומיא דפונדק, וקתני התם דומיא דבקעה, שמע מינה.												◇	■
כיון דמיוחדת לפירות, הא בעינן (שמות כ"ב) ובער בשדה אחר וליכא	מתקיף לה רבי זירא:											◇	?
כיון דאינה מיוחדת לשוורים, שדה אחר קרינא ביה.	א"ל אביי:											◇	!
לימא, מדמתניתא לא פליגי, אמוראי נמי לא פליגי	רב אחא מדיפתי לרבינא:											◇	?
אין, ואם תמצא לומר פליגי, בקושיא דרבי זירא ובפירוקא דאביי פליגי.	אמר ליה: [רבינא]											◇	!
ארבעה כללות היה רבי שמעון בן אלעזר אומר בנוקין: כל שהוא רשות לניזוק ולא למזיק - חייב בכל.	גופא: [רבי שמעון בן אלעזר]											◇	■
על הכל לא קתני אלא חייב בכל, בכלי נזק												◇	■
מני?												◇	^
רבי טרפון היא												◇	!
משונה קרן בהצר הניזוק - נזק שלם משלם	דאמר: [רבי טרפון]											◇	!
לא לזה ולא לזה, כגון חצר שאינו של שניהם - חייב בה על השן ועל הרגל	אימא סיפא:											◇	?
מאי לא לזה ולא לזה?												◇	?
אילימא לא לזה ולא לזה כלל אלא דאחר												◇	!
והא בעינא ובער בשדה אחר וליכא												◇	?
אלא פשיטא לא לזה ולא לזה אלא דחד												◇	!
תם - משלם חצי נזק, ומועד - משלם נזק שלם	וקתני סיפא:											◇	?
אתאן לרבנן												◇	!
משונה קרן בהצר הניזוק - חצי נזק הוא דמשלם	דאמרי: [רבנן]											◇	!
רישא רבי טרפון וסיפא רבנן?												◇	?
אין												◇	!
שינא, שבוק מתניתין ותא אבתראי, רישא רבי טרפון וסיפא רבנן.	דהא אמר ליה שמואל לרב יהודה:											◇	!

<p>♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
כולה רבי טרפון היא, ומאי לא לזה ולא לזה? לא לזה ולא לזה לפירות אלא דחד, לזה ולזה לשוורים, דלגבי שן הויא לה חצר הניזוק, לגבי קרן הויא לה רשות הרבים.	רבינא משמיה דרבא:									!	◇
א"ה, ארבעה - שלשה הון										?	
שלשה כללות בארבע מקומות.	רב נחמן בר יצחק:									!	◇
שום כסף.											■
שוה כסף.											■
בפני ב"ד.											■
ועל פי עדים בני חורין בני ברית.											■
והנשים בכלל הנוק.											■
והניזוק והמזיק בתשלומין.											■
מאי שום כסף?											^
שום זה לא יהא אלא בכסף.	רב יהודה:									!	◇
תנינא להא דתנו רבנן:											■
פרה שהזיקה טלית, וטלית שהזיקה פרה, אין אומרים תצא פרה בטלית וטלית בפרה, אלא שמין אותה בדמים.	[ת"ר]										◇
שוה כסף.											■
שוה כסף - מלמד, שאין בית דין נזקקין אלא לנכסים שיש להן אחריות, אבל אם קדם ניזוק ותפס מטלטלין - בית דין גובין לו מהן.	דתנו רבנן:										◇
שוה כסף - מלמד, שאין בית דין נזקקין אלא לנכסים שיש להן אחריות.	אמר רב:										■
מאי משמע?											^
דבר השוה כל כסף. מאי ניהו? דבר שאין לו אונאה	רבה בר עולא:									!	◇
עבדים ושטרות נמי אין להן אונאה										?	
דבר הנקנה בכסף.	אלא אמר רבה בר עולא:									!	◇
עבדים ושטרות נמי נקנין בכסף										?	
שוה כסף - ולא כסף, והני כולהו כסף גינהו.	אלא אמר רב אשי:									!	◇
שוה כסף - מלמד, שאין בית דין נזקקין אלא לנכסים שיש להן אחריות	רמי ליה רב יהודה בר חיננא לרב הונא בריה דרב יהושע, תנא:										◇
(שמות כ"א) ישיב - לרבות שוה כסף ואפילו סובין	והתניא:										◇
הכא במאי עסקינן - ביתמי.										!	◇
אי ביתמי, אימא סיפא:										?	
אם קדם ניזוק ותפס מטלטלין - בית דין גובין לו מהן	[סיפא]										◇
אי ביתמי, אמאי בית דין גובין לו מהן?										?	
שתפס מחיים	כדאמר רבא אמר רב נחמן:									!	◇
הכא נמי שתפס מחיים.										!	

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ■ ראייה-proof
זמקרא-key:	

Talmud Navigator

		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
		מאן דאמר													
בבא קמא-ארבעה אבות															
מימרא															
	בפני בית דין.														■
	פרט למוכר נכסיו ואחר כך הולך לבית דין.														■
	שמע מינה: לוח ומכר נכסיו ואחר כך בא לבית דין, אין בית דין גובין לו מהן?														?
	אלא, פרט לב"ד הדיוטות.														■ ◇
	על פי עדים.														■ <
	פרט למודה בקנס ואחר כך באו עדים - שהוא פטור.														■ ◇
	הניחא למאן דאמר: מודה בקנס ואחר כך באו עדים - פטור, אלא למאן דאמר: מודה בקנס ואחר כך באו עדים - חייב, מאי איכא למימר?														■ ◇ ?
	סיפא אצטריך ליה:														!
	בני חורין ובני ברית, בני חורין - למעוטי עבדים, בני ברית - למעוטי עובדי כוכבים.														■ ! ◇
	וצריכא דאי אשמעינן עבד, משום דאין לו יחס, אבל נכרי דיש לו יחס - אימא לא ואי אשמעינן נכרי, משום דלא שייך במצות, אבל עבד דשייך במצות - אימא לא, צריכא.														■ ◇
	והנשים בכלל הנזק.														■ <
	מנהני מילי?														^
	אמר קרא: (במדבר ה') איש או אשה כי יעשו מכל חטאת, השוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה.														■ ! ◇
	(שמות כ"א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, השוה הכתוב אשה לאיש לכל דינין שבתורה.														■ ! ◇
	אמר קרא: (שמות כ"א) והמית איש או אשה, השוה הכתוב אשה לאיש לכל מיתות שבתורה.														■ ! ◇
	וצריכי דאי אשמעינן קמייתא, התם הוא דחס רחמנא עליה, כי היכי דתהוי לה כפרה, אבל דינין, איש דבר משא ומתן אין, אשה לא ואי אשמעינן דינין, כי היכי דתהוי לה חיותא, אבל כפרה, איש דבר מצוה אין, אשה דלאו בת מצוה לא ואי אשמעינן הני תרתי, הכא משום כפרה והכא משום חיותא, אבל לענין קטלא, איש דבר מצוה לשלם כופר, אשה לא ואי אשמעינן כופר, משום דאיכא איבוד נשמה, אבל הני תרתי דליכא איבוד נשמה - אימא לא, צריכא.														■ ◇
	הניזק והמוזק בתשלומין.														■ <
	פלגא נזקא - רב פפא אמר: ממונא														■ ◇
	רב פפא אמר: ממונא														■ ◇
	רב פפא אמר: ממונא														■ ◇
	סתם שוורים לאו בחזקת שימור קיימן, ובדין הוא דבעי לשלומי כוליה, ורחמנא הוא דחס עליה דאכתי לא אייעד תוריה														■ ◇
	רב הונא בריה דרב יהושע אמר קנסא:														■
	סתם שוורים בחזקת שימור קיימי, ובדין הוא דלא לשלם כלל, ורחמנא הוא דקנסיה כי היכי דלנטריה לתוריה.														■ ◇
	הניזק והמוזק בתשלומין														■ ? ◇
	בשלמא למאן דאמר פלגא נזקא ממונא, היינו דשייך ניזוק בתשלומין, אלא למ"ד פלגא נזקא קנסא, השתא דלאו דידיה שקיל, בתשלומין איתיה?														■ ◇ ?
	לא נצרכא אלא לפחת נבילה.														■ ! ◇
	פחת נבילה, הא תנא ליה רישא:														■ ? ◇
	תשלומי נזק - מלמד, שהבעלים מטפלין בנבילה														■ ? ◇
	חדא בתם, וחדא במועד.														■ ! ◇

<p>disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת O story- מעשה</p>		<p>statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ ! ראייה- proof</p>	
מקרא-key:	בבא קמא-ארבעה אבות	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
	מימרא		
וצריכא דאי אשמעינן תם, משום דאכתי לא איעד, אבל מועד - אימא לא ואי אשמעינן מועד, משום דקא משלם כוליה, אבל תם - אימא לא, צריכא.			◊
מה בין תם למועד? שהתם - משלם חצי נזק מגופו, ומועד - משלם נזק שלם מן העלייה	ת"ש:	?	◊
ואם איתא, ליתני נמי הא: תם - אינו משלם ע"פ עצמו, מועד - משלם ע"פ עצמו		?	◊
תנא ושייר.		!	◊
מאי שייר דהאי שייר?		?	◊
שייר חצי כופר.		!	◊
אי משום חצי כופר לאו שיורא הוא, הא מני? רבי יוסי הגלילי היא,		?	◊
תם - משלם חצי כופר.	דאמר: [רבי יוסי הגלילי]	?	◊
המית שורי את פלוני או שורו של פלוני - הרי זה משלם על פי עצמו	ת"ש:	?	◊
מאי לאו בתם		?	◊
לא, במועד.		!	◊
אבל תם, מאי? הכי נמי דאין משלם על פי עצמו		?	◊
המית שורי את עבדו של פלוני - אין משלם על פי עצמו	אי הכי, אדתני סיפא:	?	◊
לפלוג וליתני בדידיה: בד"א - במועד, אבל בתם - אינו משלם על פי עצמו		?	◊
כולה במועד קמיירי.		!	◊
זה הכלל, כל המשלם יותר על מה שהזיק - אינו משלם על פי עצמו	תא שמע:	?	◊
מאי לאו הא פחות ממה שהזיק משלם		?	◊
לא, הא כמה שהזיק משלם.		!	◊
אבל פחות, מאי? הכי נמי דלא משלם		?	◊
זה הכלל, כל המשלם יותר על מה שהזיק - אינו משלם על פי עצמו	אי הכי, אדתני:	?	◊
זה הכלל, כל שאינו משלם כמה שהזיק, דמשמע פחות ומשמע יותר	ליתני:	?	◊
תיובתא.		!	◊
והלכתא: פלגא נוקא - קנסא.		?	◊
תיובתא והלכתא?		?	◊
אין, טעמא מאי היא תיובתא? משום דלא קתני כמו שהזיק, לא פסיקא ליה, כיון דאיכא חצי נזק צרורות, דהלכתא גמירא לה דממונא הוא, משום הכי לא קתני.		!	◊
והשתא דאמרת פלגא נוקא קנסא, האי כלבא דאכל אימרי, ושונרא דאכלה תרנגולא - משונה הוא, ולא מגבינן בבבל.		?	◊
והני מילי ברברבי, אבל בוטרי אורחיה הוא.		?	◊
ואי תפס לא מפקין מיניה.		?	◊
ואי אמר: קבעו לי זימנא דאולינא לארעא דישראל - קבעינן ליה. ואי לא אזיל משמתין ליה.		?	◊
ובין כך ובין כך משמתין ליה - עד דמסלק הזיקא, מדרבי נתן		?	◊

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question < תירוץ-answer! ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

בבא קמא-ארבעה אבות		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
מניין שלא יגדל אדם כלב רע בתוך ביתו, ואל יעמיד סולם רעוע בתוך ביתו? ת"ל: (דברים כ"ב) לא תשים דמים בביתך.	דתניא, רבי נתן:											◊	טו:
חמשה תמין, וחמשה מועדין.												■	טז:
הבהמה אינה מועדת לא ליגח, ולא ליגוף, ולא לשוך, ולא לרבוץ, ולא לבעוט.												■	טז:
השן מועדת לאכול את הראוי לה, הרגל מועדת לשבור בדרך הילוכה, ושור המועד, ושור המזיק ברשות הניזוק, והאדם.												■	טז:
הזאב, והארי, והדוב, והנמר, והברדלס, והנחש - הרי אלו מועדין	[ת"ק]											◊	טז:
בזמן שהן בני תרבות אינן מועדין, והנחש מועד לעולם.	רבי אלעזר:											◊	טז:
השן מועדת לאכול	מדקתני:											■	טז:
מכלל דבחצר הניזוק עסקינן												■	טז:
בהמה אינה מועדת לשלם כוליה	וקתני:											◊	טז:
אבל חצי נזק משלמת												◊	טז:
מני?												^	טז:
רבנן היא												!	טז:
משונה קרן בחצר הניזוק - חצי נזק הוא דמשלם	דאמרי: [רבנן]											!	טז:
שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזוק, והאדם	אימא סיפא:											◊	טז:
אתאן רבי טרפון												◊	טז:
משונה קרן בחצר הניזוק - נזק שלם הוא דמשלם	דאמר: [רבי טרפון]											◊	טז:
רישא רבנן - וסיפא רבי טרפון?												◊	טז:
אין												!	טז:
שיננא, שבוק מתני' ותא אבתראי, רישא רבנן וסיפא רבי טרפון.	דהאמר ליה שמואל לרב יהודה:											!	טז:
כולה רבי טרפון היא, רישא בחצר המיוחדת לפירות לאחד מהן ולזה ולזה לשורים, דלגבי שן הוא לה חצר הניזוק, ולגבי קרן הוא רשות הרבים.	רבי אלעזר משמיה דרב:											!	טז:
אמריה לשמעתיא קמיה דרב זביד מנהרדעא	רב כהנא:											◊	טז:
מי מצית מוקמת לה כולה כרבי טרפון?	ואמר לי: [רב זביד מנהרדעא]											◊	טז:
השן מועדת לאכול את הראוי לה	הקתני:											◊	טז:
ראוי לה - אין, שאין ראוי לה לא,												◊	טז:
ואי ר' טרפון												◊	טז:
משונה קרן בחצר הניזוק - נזק שלם משלם	האמר: [רבי טרפון]											◊	טז:
אלא לעולם רבנן היא, וחסורי מחסרא												!	טז:
חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, ושן ורגל מועדין מתחילתן, והיכן העדתן? בחצר הניזוק.	והכי קתני:											!	טז:
שור המזיק ברשות הניזוק כיצד	מתקיף לה רבינא, הא קתני לקמן:											◊	טז:
אי אמרת בשלמא איירי בה, משום הכי קתני כיצד, אלא אי אמרת לא איירי בה, מאי כיצד?												◊	טז:

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא-key:</p>	
בבא קמא-ארבעה אבות		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
חסורי מחסרא	אלא אמר רבינא:	!			טז.
חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, וישן ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק - מחלוקת ר' טרפון ורבנן, ויש מועדים אחרים כיוצא באלו: הזאב, והארי, והדוב, והברדלס, והנמר, והנחש.	והכי קתני:	!	◊		טז.
חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, וישן ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק - מחלוקת רבי טרפון ורבנן, ויש מועדין אחרים כיוצא באלו: הזאב, והארי, הדוב, והנמר, והברדלס, והנחש.	תניא נמי הכי:	■			טז.
איכא דרמו לה מירמא:		ז	◊		טז.
חמשה תמים וחמשה מועדים	תנן:	■	ז	◊	טז.
ותו ליכא? והאיכא: הזאב, הארי, הדוב, והנמר, והברדלס, והנחש		ז	◊		טז.
חסורי מחסרא והכי קתני: חמשה תמים הן, ואם הועדו חמשתן מועדין, וישן ורגל מועדין מתחילתן, וזהו שור המועד, ושור המזיק ברשות הניזק - מחלוקת רבי טרפון ורבנן, ויש מועדין אחרים כיוצא באלו: הזאב, והארי, הדוב, והנמר, והברדלס, והנחש.	ומשני, אמר רבינא:	!	◊		טז.
ולא לרבוץ.				■	טז. <
לא שנו אלא פכין גדולים, אבל פכין קטנים אורחיה הוא.	רבי אלעזר:			■	טז.
לימא מסייע ליה:				■	טז.
הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר ולמעך את האדם ואת הבהמה ואת הכלים	[תניא]			■ ■	טז.
דלמא מן הצד.		ז	◊		טז.
לא תימא: פכין גדולים הוא דלאו אורחיה, אבל פכין קטנים אורחיה הוא, אלא אפילו פכין קטנים נמי לאו אורחיה הוא.	איכא דאמרי: א"ר אלעזר:			■	טז.
ולמעך את האדם ואת הבהמה ואת הכלים	מיתבי:	■	ז	◊	טז.
דלמא מן הצד.	רבי אלעזר:	!	◊		טז.
איכא דרמי לה מירמא		ז	◊		טז.
ולא לרבוץ	תנן:			■	טז.
ולמעך את האדם ואת הבהמה ואת הכלים	והתניא:	■	ז	◊	טז.
לא קשיא: כאן בפכין גדולים, כאן בפכין קטנים.	רבי אלעזר:	!	◊		טז.
הזאב והארי וכו'.				■	טז. <
מאי ברדלס?				^	טז.
נפרזא.	רב יהודה:	!	◊		טז.
מאי נפרזא?				^	טז.
אפא.	רב יוסף:	!	◊		טז.
אף הצבוע	מיתבי, רבי מאיר:	■	ז	◊	טז.
אף הנחש	רבי אלעזר:	■	ז	◊	טז.
צבוע זו אפא	ואמר רב יוסף:	■	ז	◊	טז.
לא קשיא: כאן בצבוע זכר, כאן בצבוע נקיבה		!	◊		טז.
צבוע זכר לאחר שבע שנים נעשה עטלף, עטלף לאחר שבע שנים נעשה ערפד, ערפד לאחר ז' שנים נעשה קימוש, קימוש לאחר שבע שנים נעשה חוח, חוח לאחר שבע שנים נעשה שד	דתניא:	■	!	◊	טז.

<p> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה </p>		<p> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראייה </p>																
<p> מקרא-key: בבא קמא- ארבעה אבות מימרא </p>		<p> מאן דאמר </p>		<p> א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ </p>														
שדרו של אדם לאחר שבע שנים נעשה נחש והני מילי דלא כרע במודים.																		טז.
אף הצבוע		אמר מר, ר"מ:																טז.
אף הנחש.		רבי אלעזר:																טז:
בזמן שהן בני תרבות אינן מועדים, והנחש מועד לעולם		והא אנו תנן, ר' אלעזר:																טז:
תני: נחש.		[ר' אלעזר]!																טז:
ארי ברה"ר, דרס ואכל - פטור, טרף ואכל - חייב דרס ואכל - פטור, כיון דאורחיה למידרס הוה ליה כמו שאכלה פירות וירקות, דהוה ליה שן ברשות הרבים ופטור, טרף - לאו אורחיה הוא.		שמואל:																טז:
למימרא, דטריפה לאו אורחיה הוא, והכתיב: (נחום ב') אריה טורף בדי גורותיו																		טז:
בשביל גורותיו.																		טז:
ומחנק ללבאותיו																		טז:
בשביל לבאותיו.																		טז:
וימלא טרף חורין																		טז:
בשביל חוריו.																		טז:
ומעונותיו טריפה																		טז:
בשביל מעונותיו.																		טז:
וכן חיה שנכנסה לחצר הניזק, טרפה בהמה ואכלה בשר - משלם נזק שלם		והתניא:																טז:
הכא במאי עסקינן - שטרפה להניח.																		טז:
הא אכלה קתני																		טז:
בשנמלכה ואכלה.																		טז:
מנא ידעינן? ועוד, דשמואל נמי דלמא הכי הוא																		טז:
לצדדין קתני: שטרפה להניח, או דרסה ואכלה - משלמת נזק שלם.		רב נחמן בר יצחק:																טז:
כי קאמר שמואל - בארי תרבות, ואליבא דרבי אלעזר, דאמר לאו אורחיה.		רבינא:																טז:
אי הכי, אפי' דרסה נמי ליחייב																		טז:
אלא, דרבינא לאו אשמואל אתמר אלא אמתניתא:																		טז:
כי תני מתניתא - בארי תרבות, ואליבא דר' אלעזר, דאמר לאו אורחיה.		[רבינא]																טז:
א"ה, ה"נ בעי לשלומי																		טז:
דאייעד.																		טז:
א"ה, מאי האי דקתני לה גבי תולדה דשן? גבי תולדה דקרן בעי למיתנייה																		טז:
קשיא.																		טז:
מה בין תם למועד? אלא שהתם - משלם חצי נזק מגופו, ומועד - משלם נזק שלם מן העלייה.																		טז:
גמ'. מאי עלייה?																		טז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O		statement-מִימַרָא challenge-קושיא- ? question-שאלה- ^ answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
בבא קמא-ארבעה אבות		מִימַרָא		מֵאֵן דָּאמַר													
במעולה שבנכסיו וכן הוא אומר: (דברי הימים ב' ל"ב) וישכב חזקיהו עם אבותיו ויקברוהו במעלה קברי בני דוד	רבי אלעזר:	!	◇														טז:
במעלה - אצל מעולים שבמשפחה, ומאן ניהו? דוד ושלמה.	ואמר ר' אלעזר:	■	◇														טז:
(דברי הימים ב' ט"ז) ויקברוהו בקברותיו אשר כרה לו בעיר דוד וישכיבוהו במשכב אשר מלא בשמים וזנים		■	◇														טז:
מאי בשמים וזנים?		^															טז:
זיני זיני	רבי אלעזר:	!	◇														טז:
בשמים שכל המריח בהן בא לידי זימה.	ר' שמואל בר נחמני:	!	◇														טז:
(ירמיהו יח) כי כרו שוחה ללכדני ופחים טמנו לרגלי - רבי אלעזר אמר: שחשדוהו מזונה	רבי אלעזר:	◆	■	◇													טז:
שחשדוהו מאשת איש.	ר' שמואל בר נחמני:	◆	■	◇													טז:
בשלמא למ"ד שחשדוהו מזונה, היינו דכתיב: (משלי כ"ג) כי שוחה עמוקה זונה, אלא למ"ד שחשדוהו מאשת איש, מאי שוחה?		?	◇														טז:
אטו אשת איש מי נפקא מכלל זונה?		!	◇														טז:
בשלמא למ"ד שחשדוהו מאשת איש, היינו דכתיב: (ירמיהו יח) ואתה ה' ידעת את כל עצתם עלי למות, אלא למאן דאמר שחשדוהו מזונה, מאי למות?		?	◇														טז:
שהשליכוהו לבאר טיט.		!	◇														טז:
מאי דכתיב: (ירמיהו ה') יהיו מוכשלים לפניך בעת אפך עשה בהם? אמר ירמיה לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אפילו בשעה שעושין צדקה, הכשילם בבני אדם שאינן מהוגנים, כדי שלא יקבלו עליהן שכר.	דרש רבא:	■	◇														טז:
(דברי הימים ב' ל"ב) וכבוד עשו לו במותו - מלמד, שהושיבו ישיבה על קברו.		■	◇														טז:
פליגי בה ר' נתן ורבנן:		■															טז:
שלישה	חד אמר: [ר' נתן/רבנן]	◆	■	◇													טז:
שבעה	וחד אמר: [ר' נתן/רבנן]	◆	■	◇													יז:
שלישים.	ואמרי לה:	◆	■	◇													יז:
וכבוד עשו לו במותו - זה חזקיה מלך יהודה, שיצאו לפניו שלשים וששה אלף חלוצי כתף, דברי ר' יהודה	ת"ר: [ר' יהודה]	■	◇														יז:
והלא לפני אחאב עשו כן	א"ל ר' נחמיה:	?	◇														יז:
אלא, שהניחו ס"ת על מטתו, ואמרו: קיים זה מה שכתוב בזה.		■	◇														יז:
והאידנא נמי עבדינן הכי		?															יז:
אפקיי מפקינן, אנוחי לא מנחינן.		!	◇														יז:
ואיבעית אימא: אנוחי נמי מנחינן, קיים לא אמרינן.		!	◇														יז:
הוה אזילנא בהדיה דר' יוחנן למשאל שמעתא, כי הוה עייל לבית הכסא והוה בעינא מיניה מלתא, לא פשיט לך עד דמשי ידיה ומנח תפילין ומברך	רבה בר בר חנה:	○	◇														יז:
אפילו קיים אמרינן, לימד לא אמרינן.	והדר אמר לן: [ר' יוחנן]	■	○	◇													יז:
גדול למוד תורה, שהלמוד מביא לידי מעשה	והאמר מר:	?	◇														יז:
ל"ק: הא למיגמר, הא לאגמרי.		!	◇														יז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:		statement-מימרא challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-	
בבא קמא-ארבעה אבות	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ
מאי דכתיב: (ישעיהו ל"ב) אשריכם זורעי על כל מים משלחי רגל השור והחמור? כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים - זוכה לנחלת שני שבטים, שנאמר: אשריכם זורעי, ואין זריעה אלא צדקה, שנאמר: (הושע י') זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי חסד, ואין מים אלא תורה, שנאמר: (ישעיהו נה) הוי כל צמא לכו למים וזוכה לנחלת שני שבטים, זוכה לכילה כיוסף, דכתיב: (בראשית מט) בן פורת יוסף בנות צעדה עלי שור, וזוכה לנחלת יששכר, דכתיב: (בראשית מט) יששכר חמור גרם.	ר' יוחנן משום ר"ש בן יוחאי:		יז. ☐
אויביו נופלים לפניו כיוסף, דכתיב: (דברים ל"ג) בהם עמים ינגח יהדו אפסי ארץ, וזוכה לבינה כיששכר, דכתיב: (דברי הימים א' י"ב) ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה יעשה ישראל.	אית דאמרי:		יז. ☐
הדרן עלך ארבעה אבות			☐